

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 238/04-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. októbra 2004 v senáte zloženom z predsedu Eduarda Báránya a zo sudcov Juraja Babjaka a Ľubomíra Dobríka v konaní o sťažnosti Kataríny Kmecovej, K., zastúpenej advokátom JUDr. Ing. P. H., Advokátska kancelária, K., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 386/96 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Kataríny Kmecovej na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 386/96 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 386/96 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. Kataríne Kmecovej priznáva finančné zadostučinenie vo výške 30 000 Sk (slovom tridsaťtisíc slovenských korún), ktoré jej je Okresný súd Bratislava II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný nahradiť trovy konania Kataríny Kmecovej vo výške 9 340 Sk (slovom deväťtisícristoštyridsať slovenských korún) na účet advokáta JUDr. Ing. P. H., Advokátska kancelária, K. do pätnástich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Sťažnosti vo zvyšnej časti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júla 2004 doručená sťažnosť Kataríny Kmecovej, K. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. Ing. P. H., Advokátska kancelária, K., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 386/96 o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru a náhradu mzdy.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že 9. októbra 1996 jej zamestnávateľ Casinos Slovakia, a. s., dal výpoveď z pracovného pomeru. Podaním z 11. novembra 1996 sťažovateľka podala okresnému súdu žalobu o neplatnosť výpovede z pracovného pomeru a nárok na náhradu mzdy vyčíslila podaním zo 4. júna 1999. Podaním zo 17. októbra 2002 žiadala poskytnúť informáciu o stave konania. Podaním z 8. apríla 2003 zaslaným do rúk predsedníčky okresného súdu sa sťažovateľka sťažovala na prietahy v konaní vedenom na

okresnom súde pod sp. zn. 10 C 386/96. Túto sťažnosť považovala predsedníčka okresného súdu za dôvodnú. Avšak ani táto sťažnosť nezabezpečila sťažovateľke odstránenie právnej neistoty a plynulé pokračovanie konania. Až 9. februára 2004 vydal okresný súd medzitýmny rozsudok vo veci, ktorým určil, že výpoveď z pracovného pomeru daná navrhovateľke (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľke) je neplatná, s tým, že o náhrade mzdy a náhrade trov konania bude rozhodnuté v konečnom rozsudku. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 14. apríla 2004.

Porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 48 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru vidí sťažovateľka v tom, že v predmetnej veci sa koná od roku 1996 a prietahy v danej veci spôsobujú právnu neistotu tým, že vo veci nebolo ešte právoplatne rozhodnuté. Tieto skutočnosti sú dôvodom, pre ktoré si uplatňuje aj finančné zadostučinenie, a to vo výške 160 000 Sk, teda 20 000 Sk za každý rok prietahov.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Základné právo Kataríny Kmecovej na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn.: 10 C 386/96 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn.: 10 C 386/96 prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 386/96 konal bez zbytočných prietahov.

3. Kataríne Kmecovej priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 160.000,- Sk, slovom stošesťdesiat tisíc korún, ktoré je Okresný súd Bratislava II povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Okresný súd Bratislava II je povinný uhradiť Kataríne Kmecovej trovy konania vo výške 9 338 Sk (slovom deväťtisíc tristo tridsaťosem korún slovenských) na účet advokáta menom JUDr. Ing. P. H., K., do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.“

Ústavný súd 18. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky

č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a uznesením č. k. III. ÚS 237/04-8 z 18. augusta 2004 rozhodol o jej prijatí na ďalšie konanie.

Podľa § 29 ods. 6 zákona o ústavnom súde sa ústavný súd obrátil na predsedníčku okresného súdu so žiadosťou o zaslanie predmetného spisu a o vyjadrenie k prijatej sťažnosti. Predsedníčka okresného súdu vo svojom podaní doručenom ústavnému súdu 20. septembra 2004 uviedla, že sťažnosť považuje za dôvodnú. K prietahom v konaní došlo vzhľadom na personálnu situáciu na tunajšom súde, keď od nápadu veci dosiaľ vo veci konali traja sudcovia. Zo spisu vyplýva, že k prietahom dochádzalo najmä v období od januára 2000 do mája 2003. V súčasnosti prietahy nezistila.

Predsedníčka okresného súdu podaním doručeným ústavnému súdu 20. septembra 2004 oznámila, že netrvá na ústnom prejednaní podanej ústavnej sťažnosti.

Právny zástupca sťažovateľky v sťažnosti doručenej ústavnému súdu 7. júla 2004 uviedol, že netrvá na ústnom prejednaní sťažnosti.

II.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby v zásade neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím sa vytvára právna istota. Preto pre splnenie ústavného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval (II. ÚS 26/95).

Účelom priznania práva podať sťažnosť na prietahy v konaní je poskytnutie príležitosti súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (II. ÚS 26/95).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu, a to najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitost' veci, správanie účastníkov a postup súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98).

Pokiaľ ide o prvé kritérium zložitost' veci, ústavný súd bral do úvahy aj v predmetnom prípade skutkový stav veci a platnú právnu úpravu (II. ÚS 26/95, I. ÚS 92/97) relevantnú pre rozhodnutie, ako aj právnu povahu (charakter) veci, pričom na základe týchto hľadísk predmetné konanie navrhovateľky proti odporcovi Casinos Slovakia, a. s., o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy vedené na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 386/96 nemožno hodnotiť tak, že ide o vec, ktorá je skutkovo alebo právne zložitá.

Pri kritériu správanie sťažovateľa v preskúmvanej veci ústavný súd zistil skutočnosti, ktoré prispeli k celkovej dĺžke konania zo strany sťažovateľky, resp. jej právneho zástupcu. Sťažovateľka, resp. jej právny zástupca, sa niekoľkokrát nezúčastnili pojednávania, čo tiež prispelo k predĺženiu konania, keď okresný súd musel pojednávanie odročiť a určiť nový termín.

Pokiaľ ide o tretie kritérium, a to postup okresného súdu, je potrebné uviesť, že ústavný súd sa zaoberal nielen tvrdeniami sťažovateľky, resp. jej právneho zástupcu, ale aj celkovým priebehom predmetného konania.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 10 C 386/96 ústavný súd zistil, že boli vykonané tieto úkony:

Dňa 15. novembra 1996 bol okresnému súdu doručený návrh navrhovateľky na začatie konania o neplatnosť výpovede a náhradu mzdy.

Dňa 5. februára 1997 bol určený termín pojednávania na 17. marec 1997.

Dňa 20. februára 1997 došlo okresnému súdu ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní právneho zástupcu navrhovateľky.

Dňa 18. marca 1997 bol určený termín pojednávania na 14. máj 1997.

Dňa 14. mája 1997 sa uskutočnilo pojednávanie (účastníci sa nedostavili). Pojednávanie bolo odročené za účelom výsluchu navrhovateľky, o uskutočnenie ktorého mal byť dožiadaný Okresný súd Košice II.

Dňa 28. júla 1997 bol dožiadaný súd požiadaný o vypočutie navrhovateľky.

Dňa 5. septembra 1997 bol prípis z 28. júla 1997 vrátený okresnému súdu z dôvodu, že nebolo zrejmé, k čomu sa má navrhovateľka vyjadriť.

Dňa 16. septembra 1997 došlo Okresnému súdu Košice II dožiadanie okresného súdu.

Dňa 15. októbra 1997 bola navrhovateľka vypočutá Okresným súdom Košice II.

Dňa 23. októbra 1997 bol okresný súd informovaný o vybavení dožiadania.

Dňa 2. júna 1998 bol návrh na začatie konania zaslaný na vyjadrenie odporcovi.

Dňa 7. augusta 1998 došlo okresnému súdu vyjadrenie právneho zástupcu odporcu.

Dňa 10. septembra 1998 okresný súd vyzval právneho zástupcu odporcu na doloženie dokladov.

Dňa 26. októbra 1998 došlo okresnému súdu vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľky.

Dňa 17. novembra 1998 okresný súd urgoval splnenie výzvy v zmysle prípisu z 10. septembra 1998.

Dňa 23. novembra 1998 došlo okresnému súdu vyjadrenie právneho zástupcu odporcu.

Dňa 25. novembra 1998 okresný súd žiadal od Okresného úradu vyšetrovania Policajného zboru Košice I spis sp. zn. ČVS: OVV-531/20-K1-97 o prešetrovaní trestnej činnosti na pracovisku odporcu.

Dňa 28. decembra 1998 bol právny zástupca navrhovateľky vyzvaný na doloženie dokladov.

Dňa 27. januára 1999 došlo okresnému súdu podanie právneho zástupcu navrhovateľky, ktorým doplnil žiadané doklady.

Dňa 26. februára 1999 okresný súd dožiadal Okresný súd Košice II o výsluch navrhovateľky.

Dňa 17. marca 1999 bola dožiadaným súdom vypočutá navrhovateľka.

Dňa 30. marca 1999 bol okresný súd informovaný o vybavení dožiadania Okresným súdom Košice II.

Dňa 7. apríla 1999 bol určený termín pojednávania na 25. máj 1999.

Dňa 14. apríla 1999 došlo okresnému súdu podanie právneho zástupcu navrhovateľky, ktorým zaslal okresnému súdu potvrdenie o práceneschopnosti svojej klientky.

Dňa 25. mája 1999 došlo okresnému súdu stanovisko právneho zástupcu navrhovateľky formou faxu.

Dňa 25. mája 1999 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka a jej právny zástupca neboli prítomní, právny zástupca odporcu bol prítomný).

Dňa 27. mája 1999 došlo okresnému súdu stanovisko v písomnej forme, ktoré mu bolo zaslané 25. mája 1999 formou faxu.

Dňa 7. júna 1999 došlo okresnému súdu vyčíslenie náhrady mzdy právnym zástupcom navrhovateľky.

Dňa 10. júna 1999 bolo vyčíslenie náhrady mzdy zaslané právnemu zástupcovi odporcu na vyjadrenie a kancelárii bol daný pokyn na pripojenie súvisiacich spisov sp. zn. 11 C 386/96 a 10 C 387/96.

Dňa 14. júna 1999 bol v spise urobený úradný záznam, že spisy sp. zn. 11 C 386/96 a 10 C 387/96 nie je možné pripojiť z dôvodu, že konania ešte nie sú právoplatne skončené.

Dňa 23. septembra 1999 bol kancelárii daný pokyn na pripojenie spisov sp. zn. 11 C 386/96 a 10 C 387/96.

Dňa 23. septembra 1999 bol v spise urobený úradný záznam, že spisy sa nedajú pripojiť z dôvodu, že konania nie sú právoplatne skončené.

Dňa 10. januára 2000 na základe opatrenia predsedu okresného súdu bola právna vec určená na vybavenie a rozhodnutie inému sudcovi.

Dňa 31. júla 2000 sa právny zástupca navrhovateľky informoval, v akom štádiu sa nachádza predmetná právna vec.

Dňa 21. augusta 2000 bol určený termín pojednávania na 9. september 2000.

Dňa 9. januára 2001 bol určený termín pojednávania na 20. marec 2001.

Dňa 19. marca 2001 bol vyhotovený v spise sa nachádzajúci úradný záznam, že právny zástupca navrhovateľky ospravedlnil neúčast' na pojednávaní.

Dňa 20. marca 2001 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka a jej právny zástupca neboli prítomní, právny zástupca odporcu bol prítomný).

Dňa 21. marca 2001 bol právny zástupca navrhovateľky vyzvaný na doloženie dokladov a bol určený termín pojednávania na 12. jún 2001.

Dňa 3. júna 2002 došlo okresnému súdu oznámenie právneho zástupcu navrhovateľky o zmene jej adresy.

Dňa 12. júna 2001 sa malo uskutočniť pojednávanie (účastníci sa nedostavili). Pojednávanie bolo odročené na 23. október 2001.

Dňa 23. októbra 2001 sa malo uskutočniť pojednávanie (účastníci sa nedostavili). Pojednávanie bolo odročené na 31. január 2002.

Dňa 23. októbra 2002 došla okresnému súdu žiadosť o poskytnutie informácie o stave konania.

Dňa 12. mája 2003 bola vec pridelená opatrením predsedníčky okresného súdu na vybavenie inému sudcovi.

Dňa 5. augusta 2003 bol daný pokyn kancelárii na pripojenie spisov sp. zn. 11 C 385/96, 11 C 386/96 a 10 C 387/96.

Dňa 11. augusta 2003 bol vyhotovený v spise sa nachádzajúci úradný záznam, že konania nie sú právoplatne skončené.

Dňa 19. augusta 2003 bol daný pokyn kancelárii na pripojenie spisu sp. zn. 10 C 387/96.

Dňa 20. augusta 2003 bol vyhotovený v spise sa nachádzajúci úradný záznam o tom, že tento spis nie je možné pripojiť.

Dňa 21. novembra 2003 bol daný pokyn kancelárii na prefotenie medzitýmnych rozsudkov zo súvisiacich spisov.

Dňa 26. novembra 2003 bol určený termín pojednávania na 9. február 2004.

Dňa 9. februára 2004 sa uskutočnilo pojednávanie (navrhovateľka a jej právny zástupca neboli prítomní, právny zástupca odporcu bol prítomný). Na pojednávaní bol vyhlásený medzitýmny rozsudok, ktorým súd určil, že výpoveď daná navrhovateľke je neplatná. O náhrade mzdy a náhrade trov konania sa má rozhodnúť v konečnom rozsudku.

Dňa 18. marca 2004 navrhovateľka odvolala plnú moc svojmu právnenému zástupcovi.

Dňa 14. apríla 2004 medzitýmny rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Dňa 7. mája 2004 okresný súd vyzval navrhovateľku na zaslanie plnej moci svojho nového právneho zástupcu.

Dňa 2. júna 2004 došlo okresnému súdu splnomocnenie právneho zástupcu navrhovateľky.

Dňa 27. júla 2004 okresný súd vyzval právneho zástupcu navrhovateľky na vyjadrenie, či došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody.

Dňa 26. augusta 2004 došlo okresnému súdu podanie právneho zástupcu navrhovateľky, v ktorom sa uvádza, že nedošlo k uzavretiu mimosúdnej dohody.

Ústavný súd teda zistil, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľky na konanie bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Prieťahy okresného súdu sú od 23. októbra 1997 (okresnému súdu došla odpoveď o vybavení dožiadania z Okresného súdu Košice II) do 2. júna 1998 (návrh na začatie konania bol zaslaný odporcovi na vyjadrenie), t. j. v trvaní 7 mesiacov, od 23. septembra 1999 (v spise bol urobený úradný záznam) do 9. januára 2001 (bol určený termín pojednávania), t. j. v trvaní 15 mesiacov, a od 23. októbra 2002 (uskutočnilo sa pojednávanie) do 5. augusta 2003 (bol daný pokyn kancelárii na pripojenie súvisiacich

spisov), t. j. v trvaní 9 mesiacov. Teda priet'ahy okresného súdu sú v trvaní celkom 31 mesiacov.

Podľa čl. 127 ods. 2 druhej vety ústavy ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Keďže k porušeniu základných práv došlo nekonaním okresného súdu vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 386/96, ústavný súd mu prikázal konať bez zbytočných priet'ahov.

Sťažovateľka si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie vo výške 160 000 Sk. Svoj návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila tak, že nekonaním okresného súdu je v stave právnej neistoty, doteraz sa nevedela domôcť svojich práv, je nezamestnaná, požičiava si peniaze na živobytie, z neplatného skončenia pracovného pomeru spred 8 rokov sa ešte vždy nedomohla náhrady mzdy a sťažila sa jej celková životná situácia.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa ustanovenia § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd vyhovel návrhu sťažovateľky a vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 386/96 a prikázal okresnému súdu, ktorý jej práva porušil, aby vo veci konal bez zbytočných priet'ahov. Dovŕšením opatrení smerujúcich zo strany ústavného súdu k odstráneniu stavu právnej neistoty bolo i priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške

30 000 Sk. Ústavný súd vzal do úvahy predmet sporu, jeho zložitosť a dĺžku jeho trvania. Výšku zadost'učinenia stanovil ústavný súd najmä s ohľadom na zistené obdobie nečinnosti okresného súdu a na vyššie uvedené kritériá riešenia zisteného porušenia základných práv, pričom vychádzal z predmetného spisu okresného súdu.

Vo zvyšnej časti ústavný súd sťažnosti nevyhovel.

Právny zástupca sťažovateľky si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia podľa ustanovenia § 13 ods. 1 a § 16 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 163/2002 Z. z.“) za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a napísanie sťažnosti), pričom za jeden úkon si uplatnil odmenu vo výške 4 533 Sk a režijný paušál vo výške 136 Sk, čo spolu predstavuje sumu 9 338 Sk.

Ústavný súd pri rozhodovaní o trovách požadovaných právnym zástupcom sťažovateľky vychádzal z ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konaní uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľka bola sčasti vo veci úspešná, a preto bolo potrebné rozhodnúť o úhrade trov konania okresným súdom.

Podľa ustanovenia § 13 ods. 8 citovanej vyhlášky, ktoré upravuje výšku odmeny za zastupovanie pred ústavným súdom, ak predmet sporu nie je ocenený peniazmi, odmena za jeden úkon je jedna tretina výpočtového základu.

Predmet konania – ochrana základných ľudských práv a slobôd – je v zásade nevyjadriteľný v peniazoch a je nezameniteľný s primeraným finančným zadost'učinením, ktoré predstavuje náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 1 ods. 3 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka.

Podľa oznámenia Štatistického úradu Slovenskej republiky za prvý polrok 2003 bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky 13 602 Sk.

Ústavný súd priznal odmenu za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady a napísanie sťažnosti. Podľa takto určených kritérií sú trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci po zaokrúhlení podľa § 25 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. vo výške 9 340 Sk (odmena za jeden úkon je 4 534 Sk, plus režijný paušál 136 Sk za každý úkon), ktoré ústavný súd zaviazal okresný súd uhradiť právnemu zástupcovi sťažovateľky.

Z uvedených dôvodov ústavný rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2004